

Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: Upravništvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se
plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIII.

Celovec, 12. septembra 1914.

Št. 39.

V obrambo.

Uradna »Klagenfurter Zeitung« objav-
lja: Neki v Celovcu izhajajoči politični
dnevnik je objavil pred nekaj dnevi poro-
čilo iz Vrbe ob jezeru, v katerem dolži vso
občinsko zastopstvo v Lipi nad Vrbo, Slo-
vence in Nemce, srbofilstva. Ker bi širša
javnost mogla soditi napačno, se čutim pri-
siljenega, da izvolim to pot, da ovržem ža-
ljiva očitanja.

Občinsko predstojništvo Lipa je začelo
z merodajnimi občani nabirati za »Rdeči
križ«. Ko so naše nabirateljice (Slovenke in
Nemke) obiskale tiste vasi občine Lipa, ki
ležijo v bližini Vrbe se jim je na prav jasen
način reklo, da se je že nabiralo. Da si za-
naprej zavaruje pred neprijetnostmi, se je
občinsko predstojništvo v Vrbi prosilo, da
se naj zbiranje v okolju občine Lipa prej
naznani. — Pripomniti je še treba, da je
znesla zbirka v občini Lipa 137 K (stosedem-
intrideset kron), lepo spričevalo za požrtvo-
valnost občine, ki šteje 800 prebivalcev. Za-
to se jo je slikalo srbofilno in se ji očitalo,
da je prepovedala zbirke za »Rdeči križ«.

Prav od strankarskega sovraštva je na-
rekovana druga trditev, da je občina Lipa
pripustila zbirko za Srbe. Kdaj da bi se bilo
to zgodilo, se seveda zamolči. Pač pa je ob-
činsko predstojništvo v Lipi leta 1912. na-
bralo znesek 46 K in jih odposlalo 19. de-
cembra na c. kr. okrajno glavarstvo Beljak
kot božično darilo za naše vojake ob meji.

Občinsko predstojništvo Lipa ob Vrbi,
5. septembra 1914.

Župan: Falle.

K temu piše »Arbeiterwille« iz Zgor.
Roža: »Neka nepoznata nemškonacionalna
kapaciteta v Vrbi razpolaga z logiko in na-
puhom, ki nima para. Ker je občinski urad
Lipa zahteval, da se nabiranje za »Rdeči
križ« uredi in se naj v ta namen sporazume
s sosedno Vrbo, so občinski zastopniki v Lipi
označili meni nič tebi za srbofile in v
prav nemškonacionalni maniri pri oblastih
denuncirali. Kaj da bodo k temu rekli nem-

ški občinski zastopniki, se še ne ve. Po tej
logiki častnikarskega Don Kišota bi tudi naš
notranji minister moral biti srbofilen, ker
je pred nedavnim izdal odredbo, ki nabi-
ranje za dobrodelne namene (torej tudi za
»Rdeči križ«!) najstrožje kontrolira, da za-
brani ravno prepire in razkosavanje. Kako
so že pisale »Freie Stimmen« pred enim me-
secem: »Špiclanje« in denunciranje so
za Nemca nevredne.«

Poročila iz vojne.

BORBA V GALICIJI.

III. armadni zbor v ognju pri Lvovu (Lem- berg).

List »Grazer Volksblatt« je dobil od ne-
kega častnika, ki se je udeležil prvih bojev
v Galiciji in je bil pozneje ranjen od ruske
dum-dum-krogle, sledeče poročilo o III. ar-
madnem zboru.

Pohod našega zbora proti ruskim postoj-
ankam se je izvršil gladko. Dne 18. avgus-
ta je došel naš polk v okolico mesta Stryj,
dva dni poprej pa smo imeli svoje taborišče
v Starem selu. Ko smo zapustili okolico
Stryja, smo šli proti severovzhodu ter smo
prišli v ubožno rusko vas Przegnajow. To
je bila naša zadnja postaja pred bojno črto,
pri Krasnem, kjer so se že naslednje dni vr-
šili krvavi boji.

Ko je napočilo jutro, smo že slišali gro-
menje topov in streljanje s puškami, ki je
postajalo vedno živahnejše. Kmalu nato so
začeli blizu našega polka padati šrapneli.
Vsi smo se pripravljali na naskok. Ne dolgo
potem smo prišli v boj z eno brigado ruske
Rennenkampfowe armade. Bilo je to v okro-
žju med krajema Krasne in Skwarczowa.
Med strahovitim padanjem sovražnih kro-
gel iz topov in pušk smo napredovali korak
za korakom. Naš polk je drvel vedno na-
prej, akoravno smo vsled šrapnelov nekega
kiewskega artiljerijskega polka, katere je v
enomer sipal v naše vrste, silno trpeli. **Cela
dva dni smo vzdržali v skoro neprestanem**

morilnem ognju. Seveda smo tudi mi zelo
krepko odgovarjali. Sovražnik je vedno po-
šiljal nove čete v močno zredčene bojne vr-
ste. Končno smo bili vsled silovitega sovraž-
nega pritiska prisiljeni se umakniti v smeri
proti zahodu. Umikanje se je vršilo v po-
polnem redu.

Naš bataljon je imel nalogo, da krije
naše umikanje, kar se nam je z velikim na-
porom tudi posrečilo. Dve uri smo se nepre-
stano borili proti veliko močnejšemu so-
vražniku. Med bojem smo stali do kolen v
vodi. Naše čete so se kljub mučnemu polo-
žaju zadržale mirno; merili smo dobro in
tako se nam je posrečilo, prizadjeti Rusom
izredno velike izgube. Nenadoma smo zapa-
zili, da se pomikajo proti nam in sicer od
strani v smeri železnice Krasne—Lvov no-
ve ruske čete. Že od daleč je naznanjal dim
in plamen gorečih vasi, katere so Rusi pri
svojem prodiranju neusmiljeno zažigali, da
se nam bližajo močne sovražne čete. Kakih
10 km pred Lvovom se je vrgel pešpolk
št. . . sovražniku neustrašeno nasproti.
Sovražnikovo prodiranje se je ustavilo in
skozi daljnogled smo videli, kako so se ob
železniški progi zakadile sovražne čete dru-
ga v drugo.

Naša artiljerija je izborno streljala, so-
vražniki so padali kot muhe. Naša infante-
rija je nato s silnim bajonetnim jurišem
sovražnika pregnala z lvovske okolice. Ko
sem opazoval potek te borbe, me je zadela
sovražna krogla. Splazil sem se z veliko te-
žavo do bližnje sanitetne postaje.

Kakor sem pozneje izvedel, je bilo naše
umikanje že povprej v avstrijskem bojnem
načrtu. Z umikanjem se je sovražnika zva-
bilo v močvirnato ozemlje pred Lvovom,
kjer so dobili Rusi pozneje posebno krvave
spomine od naših čet.

Od daleč sem s svojim daljnogledom
opazoval, kako so Rusi obstreljevali neko
našo sanitetno postajo, kjer je bilo mnogo
ranjencev, ki še gotovo niti vsi obvezani ni-
so bili. Rusi so hišo, v kateri je bila nastan-
jena sanitetna postaja, zažgali. Ker se je
to zelo naglo izvršilo, dvomim, da bi bilo

Podlistek.

Pri vojnih vjetnikih.

Poročevalec lista »Az Esta« je bil v
Gjuru pri vojnih vjetnikih ter opisuje ta
obisk sledeče:

Pod gostim vejevjem so razvrščene mize
in stoli. V krogu sede ruski in srbski čast-
niki, Ruski častniki so obriti. Poteze na nji-
hovah obrazih kažejo neko nadutost, dočim
so lica srbskih častnikov izmučena. Čast-
niki se med seboj razgovarjajo in kade. Med
drugimi je tu ruski general in mestni po-
veljnik Evgen Martinov, kozaški stotnik
Aleksij Sledkowsky, poročnika Blizniuk in
Polajnev, srbski general Marinović, polkov-
nik Jovišič, podpolkovnik Stojanović, ma-
jor Bogičević in drugi. General Martinov,
kakor smo že poročali, je letel z aeroplanom
z vojaškim pilotom nad Lvovom v višini
2000 metrov, ko so začele nanj streljati na-
še čete. Letela sta še kakih 20 kilometrov
naprej, ko je eksplodirala posoda za bencin
vsled dobro pogodenege strela. Aeroplan je
nato priletel na zemljo. Pilot je težko ran-
jen, dočim je general dobil samo praske.
Spominja se samo tega, da so, ko se je zo-

pet zavedel, stali okoli njega avstrijski vo-
jaki z bajoneti in mu je neki častnik odpe-
njal jermena.

Pod drugim drevesom je neki veseli,
tipični Francoz sedeč na mizi kazal razne
akrobatske vratolomnosti. To je zračni akro-
bat Rainat, ki se je pred nedavnim produ-
ciral v Ronacherjevem gledališču. Ker mu
stražniki niso dovolili, da bi od enega dre-
vesa do drugega napel vrv, je zabaval osta-
le ujetnike z akrobatskimi produkcijami na
mizi. Med vjetniki je tudi ruski pisatelj Ev-
gen Mokrusov, ki je živel na Dunaju ter
prevedel na rusko vse Leharjeve operete.
Bil je večkrat gost ruskega poslaništva, in
večkrat je potoval v Peterburg.

Mnogi vjetniki niso v paviljonu, mar-
več pod šotorji. Pod enim so francoski ku-
harji. Med njimi je tudi kuhar grofa Aeh-
renthala in Goluchowskega. V drugem delu
taborišča sede cigani iz Šabca ter se kre-
gajo z neko bivšo stanovalko šabaške javne
hiše. V isti skupini sedi tudi par lepih, toda
umazanih Črnogorcev. Pred barako je brus,
na katerem brusi neki kozak s pomočjo ogr-
skega vojaka nože.

Trije veliki šotorji so polni Srbov. V
ostalih treh so nameščeni kozaki. Večino-
ma so rojeni Poljaki in izgledajo popolno-
ma zadovoljno. V ostalih šotorjih sumljivi

elementi iz Bosne, Hercegovine in Sandža-
ka. Navadno so s svojimi rodbinami. Med
eksotičnimi vjetniki so štirje haremske da-
me in štirje zamorci, ki so bili delavci v
kardifskem skladišču za premog ter vjeti
v Dalmaciji.

V taborišču se pridno delajo barake, ki
naj branijo vjetnike pred slabim vremenom
in mrazom. S trobento se daje znamenje,
da prihaja nov transport vjetnikov. Naprej
so stopali domobranci, za njimi pa po dva
467 kozakov, ki so bili vjeti pri Krasniku.
Vjetniki so bili še precej dobro opremljeni.
Med njimi se je moglo lahko razlikovati Pol-
ljake in poljske žide, ki so se nasmehovali.
Neki židovski enoletni prostovoljec je ta-
koj začel govoriti z menoj ter mi pravil, da
je med potoma razprodal vse svoje imetje.
Najprej je prodal svoje rozete s čepice, po-
tem samo čepico, ki jo je zamenjal z mo-
dernim slamnikom. Mnogi vjetniki so imeli
čepico ogrskih železniških uslužbencev. Ko
se je začel raport, so se morali obiskovalci
odstraniti. Polkovnik Obauer je dal s tro-
bento sklicati vse moštvo in vjetnike ter
jim prebral v nemškem in madjarskem je-
ziku vesti o zmagi pri Krasniku. Moštvo je
trikrat vzkliknilo: »Hura!« Vjetniki so sa-
mo poslušali. Na njihovih pogledih se je
opazilo, da so razumeli, za kaj da gre.

mogoče, vse ranjence rešiti pred morilnim ruskim ognjem.

Ruska artiljerija je različne vrste. Na vem, ali niso vsi topovi enake kakovosti, ali pa moštvo ni enako izobraženo, ker je uspeh ruskih topov silno različen. Med tem, ko so nekatere baterije naravnost izbornostno streljale, drugi strelji zopet popolnoma zgrešijo svoj cilj. Infanterija se boja iz oči v oči zelo boji in ne upošteva več starega ruskega infanterijskega pravila: »Krogla je strahopetna, a junaški je bajonet!« Ruska infanterija se čuti varno le za močnimi okopi.

Rusofili povzročajo tudi tukaj zahrbtno napadanje naših čet. Proti takim izdajalcem se postopa popolnoma brezobzirno. Mnogo izdajalcev visi po drevesih. Vojaki jih obesijo kar z vrvicami, s katerimi se snažijo puške. Ko smo se pomikali mimo sela Poperka, smo izvedeli, da so rusofili naše pohode naznanili s signali Rusom. Posebno dobro pa se to izdajalko početje Rusom ne posreči, ker imajo rusofili premalo časa in prilike za izvršitev svojih načrtov.

Štajerska domobranska polka št. 3. in 26. v boju.

»Grazer Volksblatt« z dne 6. sept. piše: Nadporočnik T., kateri je bil na bojišču na desni nogi težko ranjen ter bil prepehlan v Gradec, je pripovedoval našemu uredniku sledeče:

Naši štajerski polki, med katerimi sta bila tudi domobranska polka št. 3. (graški) in 26. (mariborski), so že dne 25. avgusta pri mestu Przemislany šli v boj zoper mnogo močnejšega sovražnika. Naši polki so bili središče III. vojnega zbora. Boji pri Przemislany-ju so bili zelo vroči. Še bolj krvav pa je bil 26. avgust, ko je domobranski polk št. 3. stal noč in dan v ognju. S posebnim naglasom poudarjam in prosim, da to gotovo priobčite, da so se naši štajerski vojaki borili s posebnim junaštvom. Naši ljudje so res vrli bojovníki, ki se bojujejo nad vse pričakovanje. Kdor hoče imeti pravo sodbo o junaštvu naših vojakov, je moral sam videti, s kakim veseljem so šli naši ljudje v boj. Naši domobranci in tudi še drugi polki so šli z nekim svetim navdušenjem sovražniku nasproti, vsak trenutek so pa tudi držali železno disciplino, ki je ena najlepših lastnosti vrlih vojakov v boju. Dne 26. avgusta sem bil ranjen, a k sreči sem se še vzdržal v sedlu in mi je tako bilo mogoče še odbiti sovražni napad na naš oddelek. Še le, ko radi rane nisem mogel več naprej, sem oddal poveljstvo drugemu častniku. Dokler mi je bilo malo mogoče, sem še jezdil, pozneje pa sem se odpeljal po železnici v Lvov.

Naš urednik je vprašal ranjenca: »Kako je bilo razmerje bojnih sil med III. zborom in sovražnikom?«

Nadporočnik je bil mnenja, da je bila sovražna ruska armada štirikrat močnejša, kot naš III. zbor. Zato pa je štajerski vojak mnogo boljši, kot ruski. Kozaki se dobro bijejo le v močnih napadih, drugače pa so zelo strahopetni. Ruska infanterija je dobra le za brambo, a ne za napadanje. Kakor hitro so naši vojaki naskočili z vso silo sovražnika z bajonetnim jurišem, so pometali Rusi svoje puške proč, ter so s povzdignjenimi rokami prosili naše za milost. Ruski pešci so na svojih postojankah skoraj do glave zakopani v okope.

»Koliko je resnice o govoricah, da so naši polki imeli tako velike izgube?«, vpraša urednik.

Nadporočnik odgovori: »Da vojska ni zavarovalnica za življenje, si moramo pač sami predstavljati. Radi dogodkov na bojišču in radi ranjencev se nam ni treba vznemirjati. Posamezni oddelki so imeli res velike izgube, drugi pa zopet skoro nobenih. Glede števila izgub je odvisno od raznih okolnosti. Gotovo pa je, da so imeli Rusi v boju s III. zborom najmanj dvakrat toliko mrtvih kot mi. Ko smo naskočili ruske okope, smo našli tam mrliče po dva in tri drug na drugem. Naše prebivalstvo se prehitro razburja, poveča vsled svoje domišljije izgube in vidi takoj vse črno. Na bojišču se taki dogodki veliko mirneje presojuje.«

Nadporočnik T. je izrazil upanje, da se bode skoro zopet vrnil k svoji četi na bojišče nazaj.

Od ranjenega poročnika Kl. smo izvedeli, da je bil polkovnik 3. domobranskega pešpolka M. Flach ranjen.

Pešpolk št. 87., 47. in 27. pri Lvovu.

»Grazer Volksblatt« objavlja:

Med polki, ki so se tako vrlo držali v bojih okoli Lvova, se nahaja tudi pešpolk št. 47. Rama ob rami je stal s pešpolkom št. 27. in 87. v središču tretjega (graškega) armadnega zbora ter se dne 26. avgusta bojeval od 3/4 ure zjutraj, ko je začel naskakovati, pa do večera.

Desetnik 47. pešpolka pripoveduje, da je prišel pešpolk na 300 korakov sovražniku blizu in prisilil rusko infanterijo, da se je umaknila iz zavarovanih mest. Nadalje pripoveduje, da so Rusi posebno radi streljali na zdravniška postajališča. Od 8. lvovskega bataljona je padlo veliko častnikov.

30.000 ruskih ujetnikov.

Dunaj, 4. sept.. Število ujetnikov, ki jih je naša armada v vseh bojih z Rusi ujela, znaša že nad 30.000. Naše izgube so razmeroma majhne. Zmaga armade Auffenberg nad generalom Rennekampf je bila še večja kot zmaga generala Dankla pri Krasniku. Naši so obkolili rusko armado, ki šteje 400.000 mož.

LVOV ZASEDLI RUSI.

Dunaj, 6. sept. (Kor.) Uradno se poroča: Dne 3. septembra so zasedli Rusi v velikem okrožju okoli Lvova se nahajajoče okope. Naše čete so odšle že poprej, da obvarujejo odprto mesto pred bombardiranjem in ker je bilo tudi iz operativnih ozirov boljše, da se prepusti Lvov sovražniku brez boja. Rusi so torej obstreljevali le nezavarovane pozicije.

Armada generala Dankla je vnovič v hudem boju; na ostali frnti je po velikih bitkah preteklega tedna razmeroma mirno. Namestnik generalnega štaba, generalni major pl. Höfer.

× × ×

S FRANCOSKO - NEMŠKEGA BOJIŠČA.

Pariz se pripravlja na obleganje.

Pariz, 6. septembra. (Kor. ur.) Preko Berolina se poroča: V Parizu nadaljujejo s pripravami za obrambo mesta. Bolonjski gozdlič izgleda, kakor da bi deloma izginil. Pota v Pariz so zabarikadirana. Pritok prostovoljcev je naravnost kolosalen.

Pariz, 6. septembra. (K. ur.) Uradno poročilo z dne 5. t. m. na pariško armado pravi: Gibanja na severu nasproti si stoječih armad se nadaljujejo, ne da bi tekom današnjega dne izvršil sovražnik kak napad na razne naše pozicije. Nemški aviatiki tudi danes, kakor včeraj, niso letali več nad Parizom.

Obleganje trdnjave Nancy in Maubeuge.

Berolin, 6. septembra. (Kor. urad.) Veliki generalni štab poroča: Cesar Viljem je prisostvoval včeraj napadalnim bitkam za utrdbe trdnjave Nancy.

Dve utrdbi trdnjave Maubeuge sta padli. Artiljerija je streljala na mesto, ki sedaj gori na več mestih.

Iz listin, ki smo jih dobili v naše roke, je jasno, da je bil sovražnik od armad Klucka in Bülowa severno od belgijske Maase presenečen. Še 17. avgusta se je mislilo, da je tam samo nemško konjenišvo. Konjenišvo tega krila, pod vodstvom generala Marwitza je torej izvrstno prikrivalo premikanje čet.

Francoska vlada v Bordeauxu.

Bordeaux, 5. septembra. (Kor. ur.) (Popoldne, preko Rima.) V mestu je od prihoda vlade, parlamentarcev in uradnikov jako živahno vrvenje. Predsednik Poincare rezidira v prostorih magistrata, vojni minister Millerand na zbornem poveljstvu, mornariški minister Augagneur pa v mornariški sanitetni šoli. Veleposlaniki ložirajo v Bordeauxu, poslaniki pa v Arachonu. Parlamentarci še vedno prihajajo v velikem številu.

Koledar vojnih dogodkov.

Dne 17. avgusta: Nemška zmaga nad Rusi pri Stallupönenu.

Dne 18. avgusta: Nemška armada zavzame Mlavo v Rusiji.

Dne 19. avgusta: Japonski ultimatum Nemčiji. — Francoski poraz pri Weilerju na Elzaškem.

Dne 20. avgusta: Srbski poraz pri Višegradu. — Nemci vjemo 8000 Rusov. — Nemška armada osvoji Bruselj, glavno mesto Belgije. — Bitka med Metzom in Vogezi. — Strahovit francoski poraz.

Dne 22. avgusta: Zmaga nemškega prestolonaslednika pri Longwyju in bavarskega prestolonaslednika pri Lunevillu.

Dne 23. avgusta: Vojno stanje med Nemčijo in Japonsko.

Dne 24. avgusta: Vojna med Avstro-Ogrsko in Japonsko.

Dne 25. avgusta: Sijajna avstrijska zmaga pri Krasniku. 3000 Rusov vjetih, 20 topov vpljenih. — Francija priznava svoj poraz in izjavlja, da opušča ofenzivo. — Padeč trdnjav Namurja in Longwyja.

Dne 26. avgusta: Vojna med Avstro-Ogrsko in Belgijo. — Nemška križarka »Magdeburg« se potopi v Finskem zalivu. — Nemške zmage pri Cambraijem in Vogezi.

Dne 27. avgusta: Nemci razrušijo Løwen.

Dne 28. avgusta: Pomorska bitka pri Helgolandu. Nemške križarke »Ariadne«, »Köln« in »Mainz« se potope.

Dne 29. avgusta: Nemška zmaga pri Ortelburgu. Nemci vjemo 90.000 Rusov.

Dne 30. avgusta: Nemška zmaga pri St. Quentinu. Nemci vjemo en angleški bataljon.

Dne 1. septembra: Zmaga naše armade pod generalom Auffenbergom pri Zamošču, Tyszowcah in Komarovu. Naši so vplenili 200 ruskih topov in vjeli 11.600 sovražnikov. — Francosko brodovje obstreljuje brezuspešno Boko kotorsko in odpluje potem iz Adrije.

Dne 2. septembra: Japonci osvoje otok Tašien v zalivu nemške naselbine Kiaočao. Nemci bombardirajo Mecheln. Belgijski kralj Albert ranjen.

Dne 3. septembra: Nemška armada zasede brez boja Reims.

Lista v Celovec došlih ranjencev.

(Iz uradne »Klagensurteil« (Ztg.))

Kratice: Inf. = infanterist, dpp. = domobranski pešpolk, pp. = pešpolk, korp. = korporal, plb. = poljski lovski bataljon, str. p. odd. = strojnopuški oddelek, m. str. k. = mejna stražna kompanija, p. k. = poljska kompanija, črnov. = črnovojnik.

Inf. Gašpar Backonigg, 4./2., dpp. 4, črnov. — Inf. Florian Baumgartner, 1., pp. 7. — Inf. Jožef Bernhard, 1./4., dpp. 4. — Nad. rez. Avgust Bočnik, 10., dpp. 4. — Inf. Janez Brunner 5., pp. 7. — Korp. Jožef Dobernig, 8., pp. 7. — Inf. Janez Drumbl, 1./4., dpp. 4. — Desetnik Jožef Egger, 1./4., dpp. 4. — Korp. Viljem Elwischger, 1./4., dpp. 4. — Inf. Rudolf Fischer, 1. marškomp. pp. 7. — Inf. Janez Fuchs, 4., dpp. 4. — Nad. rez. Bernhard Georg, 1., dpp. 4. — Inf. Karl Gigger, 3/4., dpp. 4. — Inf. Franc Golin, 5., pp. 7. — Inf. Ivan Graber, 10./3., dpp. 4. — Korp. tit. četovodja Adolf Jannak, 2./1., dpp. 4. — Topničar Franc Jerej, inf. munic. kolona 1./9. — Inf. Franc Klocker, 4. maršbat., pp. 7. — Inf. Franc Kancel, 6./2., dpp. 4. — Inf. Janez Koch, 2./4., dpp. 4. — Četovodja Janez Konitsch, 2., dpp. 4. — Inf. Adam Krainer, 1., dpp. 4. — Nad. rez. Jakob Lewitsch, 2./4., dpp. 4. — Inf. Jožef Marbeck, 1., dpp. 4. — Enoletni prostov. inf. Andrej Millonig, 4./1., dpp. 4. — Inf. Franc Petratsch, 7./2., dpp. 4. — Korp. Jožef Pirker, 5., pp. 7. — Inf. Franc Pohovinkner, 7./8., dpp. 4. — Inf. Henrik Pratter, 10., pp. 7. — Nad. rez. Franc Rasinger, 3./1., dpp. 4. — Inf. Kašpar Rauter, 1./5., dpp. 4. — Inf. Franc Rešek, 5./2., dpp. 4. — Inf. Jožef Ritscher, 2., dpp. 4. — Inf. Gottfried Schmutzer, 8., dpp. 7. — Inf. Jurij Schober, 3./4., dpp. 4. — Inf. Gregor Schuller, 1./5., dpp. 4. — Inf. Franc Sluga, 1./2., marškomp. pp. 7. — Inf. Serafin Spätauf, 3., dpp. 4. — Inf. Rudolf Spaniol, 4., dpp. 4. — Vormeister Jožef Springer, inf. munic. kolona 1./9. — Podlovec Jožef Tirof, plb. 8. — Korp. Franc Trapp, korna pekarja. — Lovec Albin Wascher, 4., plb. 8. — Inf. Luka Weicker, 4./1., dpp. 4. — Inf. Jožef Weißegger, 7., dpp. 4. — Inf. Jernej Wind-

stava. Pater rektor Leopold Fiedler, družbe Jezusove, je daroval podobo Jezusovega srca in Sv. Štefana, župnik vitez pl. Csaykowski pa Marijino sliko.

NADŠKOF SZEPTICKY V RUSKIH ROKAH.

Dunaj, 10. sept. (Kor. urad) Ukrajinska delegacija pravi, da je rusinski nadškof Szepticky v Lvovu v ruskih rokah. Na večkratno prigovarjanje, naj mesto zapusti, je dejal, da ostane v mestu.

KAKO JE BILA UNIČENA SRBSKA TIMOŠKA DIVIZIJA. — NAD DESET TISOČ SRBOV PORAZENIH.

V noči od sobote na nedeljo so poskušali Srbi, da uderejo na hrvaški teritorij pri Mitrovici, a so bili popolnoma potolčeni, da ni niti glasnik prišel v Srbijo, da sporoči srbskemu poveljstvu, kako so se uračunali, ko so mislili, da so naše meje nezavarovane.

Srbi so se poslužili teme in noči, da pridejo čez Savo in zasedejo Mitrovico, ta prevažni ključ železniških prog in cest v rodovitnem Sremu. Brez dvoma so računali, da nimamo na naši strani skoro nič vojakov razen nekaj črnovojnikov, druga vojska je pa vsa v Galiciji, a so se grozno ogoljufali. Naša armada jih je pustila, da se mirno izkrcajo in da celo napredujejo na našem teritoriju, nato jih je pa obsula od vseh strani s koncentričnim ognjem, tako da je cvet srbske vojske, timoška divizija, danes popolnoma uničena. **Misljijo, da je bilo Srbov okoli 10.000 Od teh je bila polovica vjeta, druga polovica pa deloma pobita, deloma ranjena.**

VELIKANSKA BITKA PRED PARIZOM.

Berlin, 10. sept. »Berliner Zeit am Mittag« poroča, da so se pričeli novi boji s francosko armado, ki se je zbrala južno od reke Marne.

Iz Rima došle vesti poročajo, da se vrši pred Parizom zadnja velika bitka. Bojna črta se razteza od desnega brega reke Marne do lotarinške meje v Vogezih. Bitka divja okoli krajev Nautieul, Meaux, Le Ferte, Sezanne, Vitry (vsi ti kraji leže vzhodno od Pariza južno od reke Marne) in Toul. Poleg francoskih čet se bore tudi Angleži, ki so se umaknili od Verduna proti Toulu. Podrobnosti o tej bitki še niso znane. Cela bojna črta je dolga od 250 do 300 km.

Dunaj, 10. sept. (Potrjeno po časnikarskem uradu c. in kr. vojnega ministrstva in po državnem pravdnistvu na Dunaju). **Bitka vzhodno od Pariza se še vedno vrši.**

PAPEŽEVA ENCIKLIKA O MIRU.

Rim, 10. sept. (Kor. urad) »Giornale d' Italia« pravi, da bo izdal papež Benedikt XV. svojo prvo encikliko, ki bo obravnavala velevažno vprašanje, kako naj se v Evropi zopet mir vpostavi.

Trgovina

z mešanim blagom v kakem prometnem

kraju, kjer ni velike konkurence, se po ugodnih pogojih prevzame, in je nekoliko zemljišča. Cenjene dopise pod »A. K. 23« na upravništvu »Mira«. Za ekspedicijo je priložiti znamko.

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

U zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Življenje svetnikov in svetnic božjih.

Spisala dr. J. Rogač in M. Torkar.

Dva dela, druga izdaja.

Cena: Mehko vez. K 8.—, za družnike K 6.—, po pošti franko K 1.— več. — V dva dela trdo vez. z usnjatim hrbtom K 12.—, za družnike K 8.80, po pošti franko K 1.— več.

Izjava.

Podpisani Josip Kurze, posestnik hotela „Kärntnerhof“ v Spodnjem dravogradu, izjavljam in obžalujem, da sem govoril neresnico o g. Andreju Osetu, posestniku v Tolstem vrhu z odobritvami, ki nimajo nobene podlage ker se pri g. Osetovi gostilni niso nikdar vršili kakšni nepostavni shodi. Plačal bom vse stroške g. dr. Bratkovica in izjave v listih „Mir“ in „Tagblatt“ in dam 5 kron za Rdeči križ ter se g. Osetu zahvaljujem, da je od tožbe odstopil.

Tolsti vrh, dne 6. septembra 1914.

Josip Kurze.

I. Valenti
Maria Oset
priči.

POZOR!

Odda se

veliko gostilniško obrtno podjetje na Koroškem

s 1. oktobrom 1914 pod ugodnimi pogoji v najem. Pojasnila daje upravništvo lista »Mir« v Celovcu.

Služba organista

se odda. Prosilec mora biti Ceciljansko izobražen, oženjen in sam obdelovati polje. Kraj pove uredništvu.

J. WIESAUER

lončar v Celovcu
Živinski trg števil. 9

priporoča peči, štedilnike, stenske oblake, kuhinjske posode.

Točna izvršitev vsakovrstne poprave.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljšje kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na sortimentna fina vina v buteljkah.

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinoturčev in narčajte vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinogradnikov.

Absolutno zajamčeno

pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi na Kranjskem oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinariata pristna bela mašna vina, letnik 1912 po 56—60 K, letnik 1913 po 40—45 K, postavljeno kolodvor Ajdovščina Sortiran, vino rizling po 60 K, beli burgundeč po 70 K, »Zeleno« po 80 K. — V zalogi je tudi tropinsko žganje liter po K 2.30. — Kleti nadzoruje vipavski dekan. — Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremi, dobro blago in poceni.

Plašči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in stole zelo ceno.

Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. — Komplet z ovratnim trakom od K 2.— do K 2.80, kakršen je izdelek.

Bireti v vsakršni obsežnosti po K 3.80, K 4.—, K 4.80.

Rožaste svetilke za večno luč za patentovani steni.

Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da boste stalen odjemalec.

oddelka za paramente, knjigarne in trgovine
Jožefovega društva v Celovcu.

Slovenski molitveniki, cerkvene muzikalije
tudi Hladnikov.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica K 8.000.000.

Rezervni fondl okroglo K 1.000.000.—.

Denarne vloge na knjižice se obrestujejo po

4 1/2 %

od dneva vloge do dneva vzdiga. Rentni da vek plača banka sama.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije. Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Denarne vloge v tekočem računu obrestujejo se: po dogovoru od 4 1/2 % naprej.